

Dosarul nr. 3ra-611/19
01-3ra-2719-10042019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L. Bagrin)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Bivol Victor cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă :

La 11 mai 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Bivol Victor cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 09 martie 2017 Consiliul mun. Chișinău a emis decizia nr. 2/31-1, prin care s-a autentificat dreptul de proprietate privată a lui Victor Bivol asupra lotului de pământ nr. 1, cu suprafața de 552 m.p. din str. *****, pentru deservirea și exploatarea casei de locuit particulare, inclusiv 102 m.p., ca urmare a cumpărării la preț normativ, și s-a permis folosirea provizorie cu plată (1 lei pentru un m.p. pe an) a lotului de pământ nr. 2 cu suprafața de 276 m.p. (proprietate municipală), până la valorificarea acestuia după destinație, conform planului anexat.

În conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și ale Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, a efectuat un control privind legalitatea actului administrativ contestat în rezultatul căruia a depistat că acesta contravine legislației în vigoare.

La 10 aprilie 2017, a înaintat Consiliului mun. Chișinău notificarea nr. 1304/OT₄-678, solicitând anularea în termen de 30 de zile a deciziei nr. 2/31-1 din 09 martie 2017

„Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ din str. *****, lui Victor Bivol” ca fiind emisă ilegal, însă aceasta nu a fost examinată nici până în prezent.

A susținut reclamantul că conform art. 11 din Codul funciar, autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberând-le titluri de proprietate: trec în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodărești și grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislația.

Potrivit art. 8 alin. (1), (2), (3) și (4) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, loturile de pământ de pe lângă casă includ terenurile ocupate de casă, de anexele gospodărești și de grădini, atribuite conform legislației, inclusiv conform art. 82 din Codul funciar al R.S.S. Moldova cu toate modificările și completările ulterioare. Proprietar al lotului de pământ de pe lângă casă este persoana fizică care l-a primit conform legislației și l-a legalizat prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Proprietarul lotului de pământ de pe lângă casă are dreptul de a-l vinde integral sau parțial, la preț liber, inclusiv la licitație, atât persoanelor fizice și persoanelor juridice, cât și statului. Nu sunt supuse vânzării-cumpărării loturile de pământ de pe lângă casă aflate în folosința temporară a cetățenilor, precum și terenurile a căror suprafață depășește norma prevăzută de legislație. Terenurile menționate se vând conform art. 4.

Reieșind din prevederile art. 4 alin. (10) din aceeași Lege, terenul de pe lângă casă atribuit în folosință temporară și terenul cu care lotul de pământ de pe lângă casă depășește norma prevăzută de legislație se vând la prețul normativ conform tarifului indicat la poziția I din anexa la lege sau se dau în arendă persoanelor în a căror folosință se află. În cazul în care, după parametri și amplasare, pot fi formate ca bunuri imobile de sine stătătoare, terenurile menționate se transmit în proprietate persoanelor în drept ori se înstrăinează în alt mod conform legislației.

În conformitate cu art. 16 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354 din 28 octombrie 2004, după primirea cererii, inginerul cadastral elaborează un studiu privind posibilitatea formării bunului imobil. În funcție de concluzia din studiu, cererea de formare a bunului imobil va fi acceptată sau respinsă de executantul lucrărilor cadastrale. Refuzul formării bunului imobil poate fi atacat în instanță de judecată. În studiu se va stabili dacă: a) legislația permite formarea unui asemenea bun imobil; b) este posibilă formarea bunului imobil din punct de vedere tehnic cu caracteristicile solicitate în cerere ori se propune o variantă posibilă; c) este păstrată destinația inițială a bunului imobil; d) poate exista un eventual impact al formării bunului imobil asupra modului de folosință a bunurilor imobile adiacente, inclusiv asupra accesului la căile de transport, pot fi lezate, la formarea bunului imobil, alte persoane în drepturile lor (se va menționa numele sau denumirea acestora); e) există posibilitatea asigurării bunului imobil ce se va forma cu acces la drumul public prin stabilirea dreptului de trecere, cu conducte de canalizare, de apă etc. sau posibilitatea asigurării cu ieșire separată a încăperii izolate; f) există alte probleme ce privesc formarea bunului imobil. În baza studiului efectuat, inginerul cadastral elaborează avizul cu privire la formarea bunului imobil care se prezintă solicitantului.

La fel, conform pct. 55, 57 și 58 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, loturile de pe lângă casele de locuit se transmit în proprietate proprietarilor caselor de locuit în limitele prevăzute de documentele de atribuire a terenului pentru construcția și exploatarea casei de locuit, inclusiv de contractul de atribuire a terenurilor în folosință pe termen nelimitat. În

cazul în care casa de locuit se află în proprietate comună în diviziune, administrația publică locală transmite lotul de pe lângă casa de locuit în proprietate comună în diviziune, indicând cota-parte ideală a fiecărui proprietar, care este proporțională cu cota-parte de proprietate asupra casei de locuit. Modul de folosință a terenului în natură se stabilește în baza unui acord al coproprietarilor, autentificat notarial, iar în caz de litigiu, prin hotărâre judecătorească, la cererea persoanei/persoanelor interesate. Terenurile aferente caselor de locuit se transmit gratuit în proprietate privată proprietarilor caselor respective (li se autentifică dreptul de proprietate) în limitele suprafeței care a fost atribuită în conformitate cu legislația, eliberându-se titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Totodată, potrivit pct. 14 lit. din Regulamentul cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă în localitățile urbane, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 21 septembrie 1998, trecerea în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă se poate efectua, la cererea persoanei interesate, atît pînă la inițierea, cât și în cadrul lucrărilor de înregistrare primară masivă. În acest caz persoana depune la primăria localității o cerere privind transmiterea terenului în proprietate privată și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. La cerere se anexează: a) contractul de dare în folosință a terenului pe termen nelimitat sau documentul de atribuire a terenului pentru construcția și exploatarea casei de locuit și b) documentul ce confirmă dreptul de proprietate asupra casei.

A notat reclamantul că în urma examinării conținutului actului administrativ contestat, cât și a actelor, care au stat la baza emiterii acestuia, a constatat lipsa documentelor ce atestă deținerea legală a suprafețelor de teren, autentificate după Bivol Victor, or, conform pct. 67 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, terenurile aferente caselor de locuit individuale, asupra cărora lipsesc documentele doveditoare pentru suprafețele deținute legal, se vînd proprietarilor caselor de locuit, la preț normativ. Dimensiunile concrete ale terenurilor se vor stabili pornindu-se de la normele de urbanism și regulile de construcție în vigoare.

În contextul expus, a cerut Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat admiterea acțiunii și anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 2/31-1 din 09 martie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ din str. *****, lui Victor Bivol”, ca fiind emisă ilegal.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluția prin faptul că prin decizia nr. 4/69 din 14 martie 1989 a Comitetului executiv al Sovietului raional de deputați ai poporului or. Chișinău, s-a decis atribuirea în folosință pe termen nelimitat lui Nicov Alexei a terenului cu suprafața de 450 m.p. din str. *****, în prezent str. *****, conform planului anexat, din contul terenurilor libere de careva construcții, pentru construcția casei individuale de locuit și a anexelor la aceasta (f.d. 53).

Ulterior, la 17 aprilie 1989, în baza deciziei nr. 4/69 din 14 martie 1989 a Comitetului executiv al Sovietului raional de deputați ai poporului or. Chișinău, între Direcția funciare or. Chișinău a Comitetului executiv al Sovietului raional de deputați ai poporului or. Chișinău și Nicov Alexei a fost încheiat contract de transmitere în folosință pe termen nelimitat a terenului cu suprafața de 450 m.p., amplasat pe str. *****, în prezent str. *****, pentru construcția casei individuale de locuit (f.d. 49-52).

Totodată, la 22 mai 2014, între Nicov Eugenia, acționând în numele său și în numele lui Nicov Alexandr, Nicov Anatolie și Nicov Diana, pe de o parte în calitate de vânzător, și Bivol Victor, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1712, a bunului imobil din str. *****, constituit din: casa individuală de locuit cu suprafața de 152,10 m.p., nr. cadastral *****; construcție cu suprafața de 143 m.p., nr. cadastral *****; construcție cu suprafața de 143 m.p., nr. cadastral *****, amplasat pe terenul cu suprafața de 0,083 ha, nr. cadastral *****, aflat în posesia vânzătorului și nu este obiect al prezentului contract (f.d. 54-56). Dreptul de proprietate privată comună în devălmășie a lui Bivol Victor și a Marinei Bivol asupra bunului imobil nominalizat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 23 mai 2014 (f.d. 14-15).

În circumstanțele expuse, au stabilit instanțele de judecată că Bivol Victor nu poate fi decăzut din dreptul de transmitere în proprietate a lotului de pământ nr. 1, din str. *****, cu suprafața de 450 m.p., pentru deservirea și exploatarea casei sale de locuit, or, respectivul sector de teren anterior a fost atribuit în folosință nelimitată fostului proprietar al bunului imobil, amplasat pe acest teren– Nicov Alexei, în conformitate cu legislația în vigoare.

Mai mult ca atât, reieșind din amplasarea și parametrii reduși, lotul de pământ nr. 1, cu suprafața de 450 m.p., din str. *****, nu poate fi format ca bun imobil separat (f.d. 9).

Cât privește, lotul de pământ nr. 2, cu suprafața de 276 m.p. (proprietate municipală), amplasat pe aceeași adresă, transmis lui Victor Bivol în folosință provizorie, contra plată de 1 leu pentru un m.p. pe an, au reținut instanțele de judecată că acesta este situat în limita liniilor roșii ale străzii *****, iar potrivit pct. 18 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobat prin decizia nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, plata pentru folosirea terenurilor proprietate municipală de pe lângă casele de locuit (terenuri), care nu pot fi transmise în proprietate pe motiv că sunt rezervate comunicațiilor de transport (situat în liniile roșii ale străzilor, inclusiv de perspectivă) sau rețelelor ingineresti, precum și din alte motive întemeiate, constituie 1 leu/m.p. pe an, care se stabilește prin decizia Consiliului municipal Chișinău odată cu stabilirea relațiilor funciare. Plata respectivă se achită anual în baza prezentei decizii, fără încheierea unui contract de arendă.

Astfel, au conchis instanțele de judecată, că argumentul reclamatului precum că la momentul emiterii actului administrativ contestat, Bivol Victor nu deținea documente justificative ce ar confirma faptul posesiei legale de către el a suprafețelor de teren în litigiu, este declarativ și vine în contradicție cu probele anexate la actele cauzei.

La 25 martie 2019, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 10 aprilie 2019, în adresa Consiliului mun. Chișinău și lui Victor Bivol au fost expediate copiile recursului depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La 17 aprilie 2019, Consiliul mun. Chișinău a depus referință, solicitând să fie declarat inadmisibil recursul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, cu menținerea deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii

din 02 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat este inadmisibil, din motivele ce succed.

În debut, Colegiul învederează că, în data de 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din art. 257 alin. (1) al acesteia.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosului administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului aliniat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate a recursurilor depuse împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel, în calitate de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel, în cauzele de contencios administrativ, vor fi verificate prin prisma normelor în vigoare până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, și respectiv încă valabile la momentul depunerii cererii de recurs.

Astfel, conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la 12 martie 2019, însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurent (f.d. 126).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 25 martie 2019.

Totodată, în conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cerere de apel, asupra cărora Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs, formulată în memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de depunere a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat și au interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 195 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul depus de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat al Republicii Moldova împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic